

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/111/ES

ze dne 16. září 2009,

kterou se mění směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽²⁾,

po konzultaci Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu se závěry Evropské rady a Rady ECOFIN a s mezinárodními iniciativami, jako byl summit skupiny G20 dne 2. dubna 2009, představuje tato směrnice první významný krok k odstranění nedostatků, jež odhalila finanční krize. Po něm budou následovat další iniciativy, které ohlásila Komise a které jsou uvedeny ve sdělení Komise ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“.
- (2) Článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu umožňuje členským státům stanovit zvláštní obezřetnostní režimy pro úvěrové instituce ⁽⁴⁾, které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu od 15. prosince 1977, pokud byly uvedené režimy

zavedeny ve vnitrostátních právních předpisech do 15. prosince 1979. Uvedené lhůty brání členským státům, a to zejména těm, které přistoupily k Evropské unii od roku 1980, v zavádění nebo zachovávání těchto zvláštních režimů pro podobné přidružené úvěrové instituce, které byly na jejich územích zřízeny. Je tedy vhodné odstranit lhůty stanovené v článku 3 uvedené směrnice, aby byly zajištěny rovné podmínky hospodářské soutěže mezi úvěrovými institucemi v členských státech. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu by měl poskytnout pokyny, aby se v tomto ohledu posílilo sbližování postupů dohledu.

- (3) Hybridní kapitálové nástroje hrají důležitou roli při průběžném řízení kapitálu úvěrových institucí. Uvedené nástroje umožňují úvěrovým institucím dosáhnout diverzifikované struktury kapitálu a oslovit široké spektrum finančních investorů. Dne 28. října 1998 přijal Basilejský výbor pro bankovní dohled dohodu jak o kritériích způsobilosti, tak o omezeních zahrnutí určitých typů hybridních kapitálových nástrojů do původního kapitálu úvěrových institucí.

- (4) Je proto důležité stanovit kritéria pro způsobilost takových kapitálových nástrojů pro původní kapitál úvěrových institucí a přizpůsobit ustanovení směrnice 2006/48/ES uvedené dohodě. Změny přílohy XII směrnice 2006/48/ES plynou přímo ze stanovení uvedených kritérií. Původní kapitál uvedený v čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES by měl zahrnovat všechny nástroje, které jsou podle vnitrostátního práva považovány za základní kapitál, při likvidaci je řazen na stejnou úroveň jako kmenové akcie a v běžné situaci plně absorbuje ztráty na stejné úrovni jako kmenové akcie. Mělo by být umožněno, aby tyto nástroje zahrnovaly nástroje poskytující přednostní práva na výplatu dividend na nekumulativním základě, pokud jsou uvedeny v článku 22 směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí ⁽⁵⁾, při likvidaci jsou řazeny na stejnou úroveň s kmenovými akciemi a v běžné situaci plně absorbují ztráty na stejné úrovni jako kmenové akcie. Původní kapitál uvedený v čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES by měl rovněž zahrnovat jakýkoli jiný nástroj podle zákonných ustanovení týkajících se úvěrové instituce a zohledňujících konkrétní uspořádání vzájemných pojišťoven, družstev a podobných institucí, který je z hlediska kapitálových

(1) Stanovisko ze dne 24. března 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(2) Úř. věst. C 93, 22.4.2009, s. 3.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 6. května 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. července 2009.

(4) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

(5) Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.

vlastností považován za rovnocenný s kmenovými akcemi, zejména pokud jde o absorpci ztrát. Nástroje, které při likvidaci nejsou řazeny na stejné úrovni jako kmenové akcie nebo v běžné situaci neabsorbují ztráty na stejné úrovni jako kmenové akcie, by měly být zahrnuty do kategorie hybridních nástrojů uvedených v čl. 57 písm. c) směrnice 2006/48/ES.

- (5) Aby se předešlo narušení trhů a zajistila kontinuita celkových úrovní kapitálu, je vhodné pro nový režim stanovit zvláštní přechodná ustanovení ohledně kapitálových nástrojů. Jakmile bude zajištěno oživení, kvalita původního kapitálu by se měla dále zvýšit. V tomto směru by Komise měla do 31. prosince 2011 podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu společně s případnými návrhy.
- (6) Pro účely posílení rámce krizového řízení Společenství je nutné, aby příslušné orgány účinným způsobem koordinovaly své kroky s ostatními příslušnými orgány a v případě potřeby s centrálními bankami, přičemž jedním z cílů je i snižování systémového rizika. Aby byla posílena účinnost obezřetnostního dohledu nad bankovní skupinou na konsolidovaném základě, měly by být činnosti dohledu koordinovány efektivnějším způsobem. Je proto třeba zřídit kolegia orgánů dohledu. Zřízením kolegií orgánů dohledu by neměla být dotčena práva a povinnosti příslušných orgánů podle směrnice 2006/48/ES. Jejich zřízení by mělo být nástrojem silnější spolupráce, na jejímž základě by příslušné orgány dosáhly dohody ohledně klíčových úkolů dohledu. Kolegia orgánů dohledu by měla usnadňovat postup průběžného dohledu a chování v naléhavých situacích. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě by měl mít možnost společně s ostatními členy kolegia rozhodnout o organizaci jednání nebo činností, které nejsou obecného zájmu, a tudíž racionalizovat účast dle potřeby.
- (7) Mandáty příslušných orgánů by měly vhodným způsobem brát v potaz rozměr Společenství. Příslušné orgány by tudíž měly řádně zvážit účinek svých rozhodnutí na stabilitu finančního systému ve všech ostatních dotčených členských státech. S výhradou vnitrostátních právních předpisů by tato zásada měla být chápána jako obecný cíl podpory finanční stability v celé Evropské unii a neměla by příslušné orgány právně zavazovat k dosažení konkrétního výsledku.
- (8) Příslušné orgány by měly být schopny účastnit se kolegií zřízených pro dohled nad úvěrovými institucemi, jejichž mateřská instituce má sídlo ve třetí zemi. V nutných případech by měl Evropský výbor orgánů bankovního dohledu vydat pokyny a doporučení, aby zlepšil sblížování postupů dohledu v souladu se směrnicí 2006/48/ES. Je třeba zajistit, aby v důsledku rozdílných přístupů a odlišných pravidel uplatňovaných jednotlivými kolegiemi, jakož i rozdílů v uplatňování diskreční pravomoci členských

států nevznikaly nejednotnosti a nedocházelo k regulačním arbitrážím, a proto by měl Evropský výbor orgánů bankovního dohledu vytvořit pokyny o postupech a pravidlech, kterými by se kolegia řídila.

- (9) Ustanovení čl. 129 odst. 3 směrnice 2006/48/ES by nemělo měnit rozdělení odpovědností mezi příslušné orgány dohledu na konsolidovaném, subkonsolidovaném a individuálním základě.
- (10) Informační deficit mezi příslušnými orgány domovského a hostitelského členského státu se mohou ukázat jako škodlivé pro finanční stabilitu v hostitelských členských státech. Práva na informace pro orgány dohledu hostitelského členského státu, zejména pak během krize zasahující významné pobočky, by tudíž měla být posílena. Pro tento účel by měl být definován pojem významné pobočky. Příslušné orgány by měly přenášet informace zásadního významu pro provádění úkolů centrálních bank a ministerstev financí s ohledem na finanční krizi a snižování systémového rizika.
- (11) Současná ustanovení o dohledu by se měla dále vyvíjet. Kolegia orgánů dohledu jsou dalším významným krokem k dalšímu upevnění spolupráce a sblížování dohledu v Evropské unii.
- (12) Spolupráce v rámci kolegia mezi orgány dohledu, které se zabývají skupinami a holdingy a jejich dceřinými podniky a provozovny, je jednou z etap vývoje, který směřuje k dalšímu sblížování právních předpisů a k integraci dohledu. Je zásadní, aby si orgány dohledu navzájem důvěřovaly a aby respektovaly úkoly, které přísluší každému z nich. Pokud by mezi členy kolegia došlo ke sporu ohledně těchto úkolů, musí na úrovni Společenství existovat mechanismy neutrálního a nezávislého poradenství, zprostředkování a řešení sporů.
- (13) Krize na mezinárodních finančních trzích ukázala, že je vhodné pečlivě posoudit otázku reformy modelu regulace a dohledu ve finančním sektoru Evropské unie.
- (14) Komise ve svém sdělení ze dne 29. října 2008 nazvaném „Od finanční krize k ozdravení: evropský rámec opatření“ oznámila, že ustavila skupinu odborníků pod vedením Jacquesa de Larosièra (dále jen „skupina de Larosière“), která má za úkol posoudit organizaci evropských finančních institucí s cílem zajistit obezřetnostní stabilitu, řádné fungování trhů a silnější evropskou spolupráci v oblasti dohledu nad finanční stabilitou, mechanismus včasného varování a krizové řízení včetně řízení přeshraničních a meziodvětvových rizik, a dále se zaměřuje na spolupráci mezi Evropskou unií a jinými důležitými jurisdikcemi s cílem pomoci zachovat finanční stabilitu na světové úrovni.

- (15) Aby se dosáhlo nezbytné úrovně sladění dohledu a spolupráce na úrovni Evropské unie a zdůraznila stabilita finančního systému, je třeba dosáhnout nezbytného rozsahu spolupráce a sblížení dohledu v Evropské unii a podpořit stabilitu finančního systému. Proto je naléhavě nutné, aby Komise neprodleně navrhla další rozsáhlé reformy modelu regulace a dohledu ve finančním sektoru EU, přičemž náležitě přihlédne k závěrům, jež skupina de Larosière předložila dne 25. února 2009.
- (16) Komise by měla do 31. prosince 2009 podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu a navrhnout vhodné právní předpisy pro odstranění zjištěných nedostatků v ustanoveních týkajících se další integrace dohledu, přičemž by měla brát ohled na to, že k posílení úlohy systému dohledu na úrovni Evropské unie by mělo dojít do 31. prosince 2011.
- (17) Nadměrná koncentrace expozic vůči jedinému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů může vést k nepřijatelnému riziku ztráty. Taková situace by mohla být považována za škodlivou pro platební schopnost úvěrové instituce. Sledování a kontrola velké angažovanosti úvěrové instituce by tedy měly být nedílnou součástí dohledu nad ní.
- (18) Současný režim velké angažovanosti pochází z roku 1992. Z tohoto důvodu je nutno přezkoumat stávající požadavky na velkou angažovanost stanovené směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES a 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ⁽¹⁾.
- (19) Vzhledem k tomu, že se úvěrové instituce na vnitřním trhu účastní přímé hospodářské soutěže, je nutné provést další harmonizaci základních pravidel sledování a kontroly velké angažovanosti úvěrových institucí. Pokud jde o velkou angažovanost, měl by být v zájmu snížení administrativní zátěže úvěrových institucí snížen počet možností pro členské státy.
- (20) Při zjišťování existence ekonomicky spjaté skupiny klientů, a tedy expozic představujících jediné riziko, je rovněž důležité brát v úvahu rizika plynoucí ze společného zdroje významného financování poskytovaného danou úvěrovou institucí či investičním podnikem samým, jejich finanční skupinou nebo jejich ekonomicky spjatými stranami.
- (21) Vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby se výpočet hodnoty expozice prováděl na základě výpočtu pro účely minimálních kapitálových požadavků, je vhodné přijmout pravidla sledování velké angažovanosti bez použití rizikových vah nebo stupňů rizika. Navíc byly techniky snižování úvěrového rizika používané v režimu platební schopnosti navrženy s předpokladem dobře diverzifikovaného úvěrového rizika. V případě velké angažovanosti, u které jde o koncentraci rizika vůči jediné protistraně, není úvěrové riziko dobře diverzifikované. Účinky uvedených technik by proto měly podléhat obezřetnostním ochranným opatřením. V této souvislosti je nutné zajistit efektivní vyvíjení zajištění úvěrového rizika pro účely velké angažovanosti.
- (22) Vzhledem k tomu, že ztráta vzniklá z expozice vůči úvěrové instituci nebo investičnímu podniku může být stejně vážná jako ztráta plynoucí z jakékoli jiné expozice, je nutné na takové expozice nahlížet jako na jakékoli jiné expozice a jako takové je také hlásit. Pro zmírnění nepřiměřeného dopadu tohoto přístupu na menší instituce bylo nicméně zavedeno alternativní kvantitativní omezení. Kromě toho platí výjimka pro velmi krátkodobé expozice spojené se službami pro klienty, které spočívají v provádění plateb, zúčtování, vypořádání a úschově, s cílem usnadnit řádné fungování finančních trhů a související infrastruktury. Tyto služby zahrnují například hotovostní zúčtování a vypořádání a podobné činnosti pro usnadnění vypořádání. K souvisejícím expozicím patří expozice, které nebylo možné předvídat, a které proto úvěrová instituce plně nekontroluje, mimo jiné bilance mezibankovních účtů vyplývající z plateb klientů, včetně připsaných či odepsaných poplatků a úroků, a další platby za služby pro klienty, stejně jako vydaný či přijatý kolaterál.
- (23) Ustanovení směrnice 2006/48/ES, která se týká externích ratingových agentur, by měla být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách ⁽²⁾. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu by měl zejména přezkoumat své pokyny pro uznávání externích ratingových agentur, aby se zabránilo zdvojování činností a aby se snížila zátěž postupu uznávání v případech, kdy je externí ratingová agentura registrována jako ratingová agentura na úrovni Společenství.
- (24) Je důležité odstranit nesoulad mezi zájmy podniků, které „maskují“ úvěry na obchodovatelné cenné papíry a jiné finanční nástroje (původci nebo sponzoři), a podniků, které do těchto cenných papírů nebo nástrojů investují (investoři). Je rovněž důležité, aby zájmy původců nebo sponzorů byly sladěny se zájmy investorů. Za tímto účelem by si původce nebo sponzor měli ponechat významný podíl na podkladových aktivech. Proto je důležité, aby si původci nebo sponzoři u dotčených úvěrů ponechali expozici vůči riziku. Obecně by mělo platit, že sekuritizace by neměla být strukturována způsobem, který umožní vyhnout se splnění požadavku na zachování expozice, zejména prostřednictvím struktury poplatků či prémie nebo obojího. Toto zachování expozice by mělo být možné použít ve

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽²⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

všech situacích, kdy lze uplatnit ekonomickou podstatu sekuritizace podle definice uvedené ve směrnici 2006/48/ES bez ohledu na to, jaké právní struktury nebo nástroje jsou použity pro získání této ekonomické podstaty. Zejména v případech, kdy je úvěrové riziko převedeno sekuritizací, by investoři měli přijímat rozhodnutí pouze po provedení náležité hloubkové kontroly, pro niž potřebují přiměřené informace o sekuritizaci.

(25) Opatření k řešení možného nesouladu těchto struktur by měla být důsledná a ucelená v rámci veškeré regulace finančního sektoru. Komise by měla předložit vhodné legislativní návrhy, které by tuto důslednost a ucelenost zajistily. Požadavky na ponechání expozice by neměly být uplatňovány vícenásobně. U sekuritizace postačuje, aby se požadavek vztahoval pouze na původce, nebo na sponzora, nebo na původního věřitele. Pokud sekuritizace obsahuje jiné sekuritizace jako podkladové transakce, uplatní se požadavek ponechání expozice pouze na sekuritizaci, která je předmětem investice. Požadavek ponechání expozice by se neměl vztahovat na nakoupené pohledávky vzniklé z činnosti podniku, které jsou převedeny nebo prodány za sníženou cenu za účelem financování této činnosti. Příslušné orgány by měly uplatňovat rizikovou váhu, pokud jde o nesplnění povinnosti provádět hloubkovou kontrolu a řídit rizika, pokud jde o sekuritizaci v případě závažnějších porušení politik a postupů, které jsou relevantní pro analýzu podkladových rizik.

(26) V prohlášení o posílení finančního systému ze dne 2. dubna 2009 představitelé států G20 požadovali, aby Basilejský výbor pro bankovní dohled a orgány do roku 2010 zohlednily pro účely sekuritizace kvantitativní požadavky na řádné posouzení rizik a ponechání expozice. S ohledem na tento mezinárodní vývoj událostí a s cílem co nejlépe zabránit systematickému riziku vyplývajícímu z trhů sekuritizací, Komise by před koncem roku 2009 a po konzultaci s Evropským výborem orgánů bankovního dohledu měla rozhodnout, zda je nezbytné předložit návrh na zvýšení požadavků na ponechání expozice a zda metody výpočtu požadavku na ponechání expozice splňují cíl zajištění lepší rovnováhy mezi zájmy původců nebo sponzorů a investorů.

(27) Za účelem řádného posouzení rizik vznikajících ze sekuritizačních expozic u obchodního i neobchodního portfolia by měla být prováděna hloubková kontrola. Povinnost provádět hloubkovou kontrolu musí být přiměřená. Postupy hloubkové kontroly by měly přispívat ke zvyšování vzájemné důvěry mezi původci, sponzory a investory. Je proto žádoucí, aby byly řádně zveřejněny podstatné informace týkající se těchto postupů.

(28) Členské státy by měly zajistit, aby příslušné orgány měly dostatek personálu a zdrojů pro plnění svých povinností

v oblasti dohledu podle směrnice 2006/48/ES a aby zaměstnanci, kteří jsou na základě uvedené směrnice zapojeni do dohledu nad finančními institucemi, měli přiměřené znalosti a zkušenosti pro plnění uložených povinností.

(29) Příloha III směrnice 2006/48/ES by měla být přizpůsobena v zájmu vyjasnění určitých ustanovení s úmyslem zlepšit sbližování postupů dohledu.

(30) Poslední vývoj na trhu upozornil na skutečnost, že řízení rizika likvidity je klíčovým určujícím prvkem dobrého stavu úvěrových institucí a jejich poboček. Kritéria stanovená v přílohách V a XI směrnice 2006/48/ES by měla být posílena v zájmu přizpůsobení těchto ustanovení činnosti prováděné Evropským výborem orgánů bankovního dohledu a Basilejským výborem pro bankovní dohled.

(31) Opatření nezbytná k provádění směrnice 2006/48/ES by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(32) Zejména je třeba zmocnit Komisi k provedení změny přílohy III směrnice 2006/48/ES, aby zohlednila vývoj na finančních trzích nebo vývoj účetních standardů či požadavků zohledňujících právní předpisy Společenství nebo sbližování postupů dohledu. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky směrnice 2006/48/ES, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

(33) Finanční krize ukázala, že se musí zlepšit analýza a řešení makrobezpečnostních problémů, které jsou na pomezí makroekonomické politiky a regulace finančního systému. V rámci těchto kroků je třeba posoudit: opatření, která zmírňují výkyvy obchodního cyklu, včetně povinnosti, aby úvěrové instituce vytvářely v příznivých obdobích proticyklické rezervy, které lze využít při poklesu, která mohou zahrnovat možnost vytváření dodatečných rezerv, tzv. „dynamic provisioning“ a možnost snižovat kapitálové rezervy v nepříznivém období, a tím zajistit přiměřenou dostupnost kapitálu v celém průběhu cyklu; metody výpočtu kapitálových požadavků podle směrnice 2006/48/ES; doplňková opatření pro povinnosti úvěrových institucí stanovené podle rizik s cílem omezit vytváření pákového efektu v bankovním systému.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(34) Do 31. prosince 2009 by proto Komise měla směrnici 2006/48/ES jako celek přezkoumat s ohledem na výše uvedené otázky a předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu a případně vhodné návrhy.

(35) V zájmu zajištění finanční stability by Komise měla přezkoumat opatření ke zvýšení transparentnosti mimoburzovních trhů, zmírnění rizik protistrany a obecně snížení celkových rizik, například clearingem swapů úvěrového selhání prostřednictvím centrálních protistran. V souladu s přísnými provozními a obezřetnostními normami a pod účinným dohledem by měly být vytvářeny pobídky ke zřizování a rozvoji centrálních protistran v Evropské unii. Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu spolu s případnými vhodnými návrhy, a je-li to vhodné, přihlédnout k souběžným iniciativám na globální úrovni.

(36) Komise by měla přezkoumat uplatňování čl. 113 odst. 4 směrnice 2006/48/ES, přičemž posoudí rovněž otázku, zda by výjimky měly být ve vnitrostátní pravomoci. Komise by měla tuto zprávu předložit Evropskému parlamentu a Radě společně s vhodnými návrhy. Výjimky a možnosti volby by měly být zrušeny v případech, kdy nebude možné prokázat, že musí být zachovány v zájmu vytvoření jediného souboru soudržných pravidel v celém Společenství.

(37) Při hodnocení rizika se přihlíží ke zvláštním vlastnostem mikroúvěrů, jejichž rozvoj by měl být podporován. Vzhledem k tomu, že mikroúvěry jsou jen málo rozvinuty, mělo by být podporováno vytváření vhodných ratingových systémů, včetně rozvoje standardních ratingových systémů přizpůsobených rizikům činností spojených s mikroúvěry. Pokud jde o tyto činnosti, měly by členské státy usilovat o přiměřenost vnitrostátní obezřetnostní regulace a dohledu.

(38) Jelikož cílů této směrnice, totiž zavedení pravidel týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu a obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, protože je k tomu zapotřebí harmonizace celé řady různých pravidel, která v současnosti existují v rámci právních systémů jednotlivých členských států, a lze jich proto lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

(39) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

(40) Směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽²⁾ by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/48/ES

Směrnice 2006/48/ES se mění takto:

1) Čl. 3 odst. 1 se mění takto:

a) v prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„1. Jedna či několik úvěrových institucí, které se nacházejí v témž členském státě a jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi má kontrolu a jenž je usazen v témž členském státě, mohou být osvobozeny od požadavků uvedených v článku 7 a v čl. 11 odst. 1, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví, že:“;

b) druhý a třetí pododstavec se zrušují.

2) Článek 4 se mění takto:

a) bod 6 se nahrazuje tímto:

„6) „institucí“ se pro účely hlavy V kapitoly 2 oddílů 2, 3 a 5 rozumí instituce podle definice v čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/49/ES;“;

b) v bodě 45 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) dvě nebo více fyzických či právnických osob, mezi nimiž neexistuje vztah kontroly, jak je popsán v písmenu a), avšak na které je nutno pohlížet jako na představující jediné riziko, poněvadž jsou vzájemně tak propojeny, že pokud by se jedna z nich dostala do finančních obtíží, zejména obtíží s financováním nebo se splácením, druhá osoba nebo všechny ostatní osoby by se pravděpodobně také ocitly v obtížích s financováním nebo se splácením.“;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

c) doplňuje se nový bod, který zní:

„48) ‚orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě‘ se rozumí příslušný orgán odpovědný za výkon dohledu na konsolidovaném základě nad mateřskými úvěrovými institucemi v EU a úvěrovými institucemi kontrolovanými mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU.“

3) V článku 40 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Na základě informací dostupných v daném čase příslušné orgány v jednom členském státě při výkonu svých obecných povinností řádně zváží potenciální dopad svých rozhodnutí na stabilitu finančního systému ve všech ostatních dotčených členských státech, a zejména v naléhavých situacích.“

4) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 42a

1. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou požádat orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě v případech, kdy se použije čl. 129 odst. 1, nebo příslušné orgány domovského členského státu o to, aby byla pobočka úvěrové instituce považována za významnou.

V uvedené žádosti budou udány důvody, proč považovat pobočku za významnou, se zvláštním ohledem na následující:

- a) zda podíl pobočky úvěrové instituce na trhu z hlediska vkladů přesahuje 2 % v hostitelském členském státě;
- b) pravděpodobný dopad pozastavení nebo ukončení činnosti úvěrové instituce na tržní likviditu a platební a zúčtovací a vypořádací systémy v hostitelském členském státě a
- c) velikost a význam pobočky, pokud jde o počet klientů v souvislosti s bankovním nebo finančním systémem hostitelského členského státu.

Příslušné orgány domovského a hostitelského členského státu a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě v případech, kdy se použije čl. 129 odst. 1, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o označení pobočky za významnou.

Nebude-li společného rozhodnutí dosaženo do dvou měsíců od obdržení žádosti podle prvního pododstavce, příslušné orgány hostitelského členského státu během dalšího dvouměsíčního období samy rozhodnou, zda je

pobočka významná. Při přijímání tohoto rozhodnutí zohlední příslušné orgány hostitelského členského státu veškeré názory a výhrady orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě nebo příslušných orgánů domovského členského státu.

Rozhodnutí uvedená v třetím a čtvrtém pododstavci mají podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí, který se předá dotčeným příslušným orgánům, jsou závazná a musí být příslušnými orgány v dotčených členských státech uplatňována.

Označením pobočky za významnou nejsou dotčena práva a povinnosti příslušných orgánů podle této směrnice.

2. Příslušné orgány domovského členského státu sdělí příslušným orgánům hostitelského členského státu, ve kterém je významná pobočka usazena, údaje uvedené v čl. 132 odst. 1 písm. c) a d) a provedou úkoly uvedené v čl. 129 odst. 1 písm. c) ve spolupráci s příslušnými orgány hostitelského členského státu.

Pokud příslušný orgán domovského členského státu zjistí naléhavou situaci v rámci úvěrové instituce dle čl. 130 odst. 1, uvědomí, jakmile je to možné, orgány uvedené v čl. 49 čtvrtém pododstavci a v článku 50.

3. V případě, kdy se nepoužije článek 131a, příslušné orgány dohledu nad úvěrovou institucí s významnými pobočkami v jiných členských státech zřídí v zájmu usnadnění spolupráce podle odstavce 2 tohoto článku a článku 42 kolegium orgánů dohledu a budou mu předsedat. Zřízení a činnost kolegia se řídí písemnými ujednáními, která určí příslušné orgány domovského členského státu po konzultaci s dotčenými příslušnými orgány. Příslušný orgán domovského členského státu rozhodne, které příslušné orgány se účastní zasedání nebo činnosti kolegia.

Příslušný orgán domovského členského státu zohlední při přijímání tohoto rozhodnutí význam, který má pro tyto orgány činnost dohledu, jež má být naplánována nebo koordinována, zejména potenciální dopad na stabilitu finančního systému dotčených členských států podle čl. 40 odst. 3 a povinnosti podle odstavce 2 tohoto článku.

Příslušný orgán domovského členského státu poskytuje předem všem členům kolegia veškeré informace o pořádání takových zasedání, hlavních projednávaných otázkách a zvažovaných činnostech. Příslušný orgán domovského členského státu rovněž poskytuje průběžně a včas všem členům kolegia veškeré informace o krocích přijatých na těchto zasedáních nebo o provedených opatřeních.

Článek 42b

1. Při výkonu svých povinností vezmou příslušné orgány v úvahu sbližování v oblasti nástrojů dohledu a postupů dohledu při uplatňování požadavků právních a správních předpisů přijatých podle této směrnice. Pro tento účel členské státy zajistí:

- a) aby se příslušné orgány podílely na činnosti Evropského výboru orgánů bankovního dohledu;
- b) aby se příslušné orgány řídily pokyny, doporučeními, standardy a jinými opatřeními přijatými Evropským výborem orgánů bankovního dohledu a aby případně uvedly, z jakého důvodu tak nečiní;
- c) aby vnitrostátní mandáty příslušných orgánů nebránily těmto orgánům ve výkonu povinností plynoucích z členství v Evropském výboru orgánů bankovního dohledu nebo z této směrnice.

2. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu podá každý rok počínaje dnem 1. ledna 2011 zprávu o pokroku dosaženém v oblasti sbližování dohledu Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.“

5) Článek 49 se mění takto:

- a) v prvním pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) centrálním bankám Evropského systému centrálních bank a jiným subjektům s obdobnými úkoly, které jednají jako měnové orgány, jsou-li tyto informace významné pro výkon jejich úkolů stanovených právními předpisy, včetně provádění měnové politiky a souvisejícího zajištění likvidity, dohledu nad platebními a zúčtovacími systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry a ochrany stability finančního systému“;

- b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„V naléhavé situaci podle čl. 130 odst. 1 umožní členské státy příslušným orgánům sdělit informaci centrálním bankám v Evropském systému centrálních bank, pokud má tato informace význam pro výkon jejich úkolů stanovených právními předpisy včetně provádění měnové politiky a souvisejícího zajištění likvidity, dohledu nad platebními a zúčtovacími systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry a ochrany stability finančního systému.“

6) V článku 50 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V naléhavé situaci podle čl. 130 odst. 1 členské státy umožní příslušným orgánům sdělit orgánům uvedeným v prvním odstavci tohoto článku ve všech dotčených členských státech informace, které jsou pro ně významné.“

7) Článek 57 se mění takto:

- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) základní kapitál ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS, pokud již byl splacen, k němuž se připočte příslušné emisní ážio, který plně absorbuje ztráty v běžných situacích a v případě úpadku či likvidace se řadí za všechny ostatní pohledávky;“;

- b) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ca) nástroje jiné než uvedené v písmenu a), které vyhovují požadavkům stanoveným v čl. 63 odst. 2 písm. a), c), d) a e) a v článku 63a;“;

- c) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pro účely písmene b) členské státy povolí zařazení prozatímního zisku nebo zisku za účetní rok do doby, než bude přijato formální rozhodnutí, pouze tehdy, pokud byly tyto zisky ověřeny osobami odpovědnými za audit účetnictví, a pokud bylo příslušným orgánům uspokojivě prokázáno, že jejich výše byla oceněna v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 86/635/EHS a že v ní nejsou zahrnuty žádné předvídatelné výdaje nebo dividendy.“

8) V článku 61 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pojem kapitálu, jak je vymezen v čl. 57 písm. a) až h), obsahuje nejvyšší možný počet položek a částek. Členské státy mohou rozhodnout o využití těchto položek a o odpočtu jiných položek, než které jsou uvedeny v čl. 57 písm. i) až r).“

9) V čl. 63 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Nástroje uvedené v čl. 57 písm. ca) musí vyhovovat požadavkům stanoveným v písmenech a), c), d) a e) tohoto článku.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 63a

1. Nástroje uvedené v čl. 57 písm. ca) musí vyhovovat požadavkům stanoveným v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.

2. Nástroje jsou časově neomezené nebo jejich původní doba splatnosti je nejméně 30 let. Uvedené nástroje mohou zahrnovat jednu nebo více kupních opcí dle vlastního uvážení emitenta, nesmí však být splaceny dříve než pět let po datu emise. Pokud ustanovení, jimiž se řídí časově neomezené nástroje, stanoví přiměřenou pobídku úvěrové instituci ke splacení dle rozhodnutí příslušných orgánů, pak k takové pobídce nedojde během deseti let od data emise. Ustanovení, kterými se řídí časově omezené nástroje, nesmí umožňovat žádné jiné pobídky ke splacení než ke dni splatnosti.

Časově omezené a neomezené nástroje mohou být vypovězeny nebo splaceny jen s předchozím souhlasem příslušných orgánů. Příslušné orgány mohou udělit povolení za podmínky, že žádost o povolení je podána z podnětu úvěrové instituce a není nepřiměřeně dotčena finanční situace nebo platební schopnost úvěrové instituce. Příslušné orgány mohou požadovat, aby instituce nahradily nástroj položkami stejné nebo lepší kvality uvedenými v čl. 57 písm. a) nebo ca).

Příslušné orgány vyžadují pozastavení splácení časově omezených nástrojů, pokud úvěrová instituce nesplní kapitálové požadavky stanovené v článku 75, a mohou vyžadovat také pozastavení i v jiné době na základě finanční situace a platební schopnosti úvěrových institucí.

Příslušný orgán může kdykoli udělit povolení k předčasnému splacení časově omezených i neomezených nástrojů v případě, že nastala změna použitelného daňového zacházení nebo regulační klasifikace těchto nástrojů, kterou nebylo možno předvídat v den emise.

3. Ustanovení, jimiž se nástroj řídí, umožní úvěrové instituci v případě nutnosti zrušit výplatu úroků nebo dividend na nekumulativním základě po neomezenou dobu.

Úvěrová instituce však takové platby zruší, nesplňuje-li kapitálové požadavky stanovené v článku 75.

Příslušné orgány mohou požadovat zrušení takových plateb v závislosti na finanční situaci a platební schopnosti úvěrové instituce. Jakékoli takové zrušení se nedotýká práva úvěrové instituce nahradit výplatu úroků nebo dividend platbou ve formě nástroje uvedeného v čl. 57 písm. a) za podmínky, že každý takový mechanismus umožní úvěrové instituci zachování finančních zdrojů. Taková náhrada se může řídit zvláštními podmínkami, které stanoví příslušné orgány.

4. Ustanovení, jimiž se nástroj řídí, stanoví jistinu, nezaplacený úrok nebo dividendu tak, aby absorbovaly ztráty a nebránily rekapitalizaci úvěrové instituce prostřednictvím vhodných mechanismů, vypracovaných Evropským výborem orgánů bankovního dohledu podle odstavce 6.

5. V případě úpadku nebo likvidace úvěrové instituce se nástroje řadí za položky uvedené v čl. 63 odst. 2.

6. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu vypracuje pokyny pro sbližování postupů dohledu s ohledem na nástroje uvedené v odstavci 1 tohoto článku a v čl. 57 písm. a) a sleduje jejich používání. Do 31. prosince 2011 Komise přezkoumá používání tohoto článku a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě společně s vhodnými návrhy na zajištění kvality kapitálu.“

11) V čl. 65 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) veškeré menšinové podíly ve smyslu článku 21 směrnice 83/349/EHS v případech, kde je použito metody plné konsolidace. Veškeré nástroje uvedené v čl. 57 písm. ca), na jejichž základě vzniknou menšinové podíly, musí splňovat požadavky čl. 63 odst. 2 písm. a), c), d) a e) a článků 63a a 66;“.

12) Článek 66 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Na položky uvedené v čl. 57 písm. d) až h) se vztahují tato omezení:

a) součet položek uvedených v čl. 57 písm. d) až h) nesmí přesáhnout maximum rovné 100 % položek v písmenech a) až ca) minus i), j) a k) uvedeného článku a

b) součet položek uvedených v čl. 57 písm. g) až h) nesmí přesáhnout maximum rovné 50 % položek v písmenech a) až ca) minus i), j) a k) uvedeného článku.

1a. Bez ohledu na odstavce 1 tohoto článku se na součet položek v čl. 57 písm. ca) vztahují tato omezení:

a) nástroje, které musí být převedeny v naléhavých situacích a které mohou být kdykoli převedeny z podnětu příslušného orgánu na základě finanční situace a platební schopnosti emitenta na položky uvedené v čl. 57 písm. a) v předem stanoveném rozsahu, v součtu nesmí přesáhnout maximum 50 % položek v čl. 57 písm. a) až ca) minus i), j) a k) uvedeného článku;

b) v rámci omezení uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce všechny ostatní nástroje nesmí přesáhnout maximum 35 % položek v čl. 57 písm. a) až ca) minus i), j) a k) uvedeného článku;

c) v rámci omezení uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce časově omezené nástroje a nástroje, jejichž ustanovení stanoví úvěrové instituci povinnost ke splacení, nesmí přesáhnout maximum 15 % položek v čl. 57 písm. a) až ca) minus i), j) a k) uvedeného článku;

d) hodnoty položek přesahujících limity stanovené v písmenech a), b) a c) se musí řídit omezením stanoveným v odstavci 1 tohoto článku.

2. Součet položek uvedených v čl. 57 písm. l) až r) se z poloviny odečte od součtu položek uvedených v písmenech a) až ca) minus i), j) a k) uvedeného článku a z poloviny od součtu položek uvedených v písmenech d) až h) uvedeného článku při použití omezení podle odstavce 1 tohoto článku. Jestliže polovina součtu položek uvedených v čl. 57 písm. l) až r) převyšuje součet položek uvedených v písmenech d) až h) uvedeného článku, odečte se tento rozdíl od součtu položek uvedených v písmenech a) až ca) minus i), j) a k) uvedeného článku. Položky uvedené v čl. 57 písm. r) se neodčítají, pokud byly zahrnuty do výpočtu hodnot rizikově vážené expozice pro účely článku 75, jak je uvedeno v příloze IX části 4.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Příslušné orgány mohou povolit úvěrovým institucím, aby v naléhavých situacích přechodně překročily omezení stanovená v odstavcích 1 a 1a.“

13) Název hlavy V oddílu 2 pododdílu 2 „Výpočet kapitálových požadavků“ se nahrazuje názvem „Požadavky na výpočet kapitálu a podávání zpráv“.

14) V čl. 74 odst. 2 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Pro sdělování těchto výpočtů úvěrovými institucemi uplatní příslušné orgány od 31. prosince 2012 pro podávání zpráv jednotný formát, jednotnou četnost a jednotné lhůty. Na podporu výše uvedeného vypracuje Evropský výbor orgánů bankovního dohledu do 1. ledna 2012 pokyny pro zavedení jednotného formátu podávání zpráv ve Společenství. Tento formát podávání zpráv musí být přiměřený povaze, rozsahu a komplexnosti činností úvěrových institucí.“

15) V článku 81 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příslušné orgány uznají externí ratingovou agenturu za způsobilou pro účely článku 80, pouze pokud se ujistily, že její metodika hodnocení splňuje požadavky na nezávislost, stálý přezkum a transparentnost a že výsledná úvěrová hodnocení splňují požadavky na důvěryhodnost a transparentnost. Příslušné orgány pro tyto účely přihlížejí k technickým kritériím stanoveným v příloze VI části 2. Je-li externí ratingová agentura registrována jako ratingová agentura podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách (*), příslušné orgány považují požadavky na objektivitu, nezávislost, průběžný přezkum a transparentnost ve vztahu k její metodice hodnocení za splněné.“

(*) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1. “

16) Článek 87 se mění takto:

a) odstavec 11 se nahrazuje tímto:

„11. Pokud expozice ve formě podniku kolektivního investování splňují kritéria stanovená v příloze VI části 1 bodech 77 a 78 a úvěrová instituce zná všechny podkladové expozice podniku kolektivního investování nebo jejich části, přihlíží úvěrová instituce k těmto podkladovým expozicím pro účely výpočtu hodnot rizikově vážené expozice a hodnot očekávaných ztrát v souladu s metodami stanovenými v tomto pododdílu. Odstavec 12 se použije na tu část podkladových expozic podniku kolektivního investování, o které úvěrová instituce neví nebo přiměřeně vědět nemohla. Odstavec 12 se použije zejména v případech, kdy by bylo pro úvěrovou instituci nepřiměřeně zatěžující přihlížet k podkladovým expozicím za účelem vypočtení hodnot rizikově vážené expozice a hodnot očekávaných ztrát v souladu s metodami uvedenými v tomto pododdílu.“

Pokud úvěrová instituce nesplňuje podmínky pro používání metod stanovených v tomto pododdílu pro všechny podkladové expozice podniku kolektivního investování nebo jejich části, vypočítají se hodnoty rizikově vážené expozice a hodnoty očekávaných ztrát podle následujících přístupů:

a) pro expozice náležející do kategorie expozic uvedené v čl. 86 odst. 1 písm. e) přístup stanovený v příloze VII části 1 bodech 19 až 21;

b) pro všechny ostatní podkladové expozice přístup stanovený v člancích 78 až 83, s výhradou následujících úprav:

i) pro expozice, na které se použije specifická riziková váha pro expozice bez ratingu nebo stupeň úvěrové kvality vedoucí k nejvyšší rizikové váze pro danou kategorii expozice, se riziková váha násobí koeficientem 2, avšak nesmí být vyšší než 1 250 %,

ii) u všech ostatních expozic se riziková váha násobí koeficientem 1,1 a musí činit alespoň 5 %.

Jestliže úvěrová instituce není pro účely písmene a) schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými na regulovaných trzích, expozicemi obchodovanými na burze a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi. Aniž je dotčen čl. 154 odst. 6, pokud tyto expozice společně s přírodními expozicemi úvěrové instituce v této kategorii

expozic nejsou významné ve smyslu čl. 89 odst. 2, lze čl. 89 odst. 1 použít s výhradou schválení příslušnými orgány.“;

b) v odstavci 12 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Jestliže úvěrové instituce nevyužijí metodu uvedenou v prvním pododstavci, mohou si samy provést výpočet nebo se spolehnout na třetí stranu, která vypočítá a oznámí průměrné hodnoty rizikově vážené expozice na základě podkladových expozic podniku kolektivního investování v souladu s přístupy uvedenými v odst. 11 písm. a) a b), je-li v dostatečné míře zajištěna správnost výpočtu a oznámení.“.

17) V čl. 89 odst. 1 písm. d) se návětí nahrazuje tímto:

„d) expozice vůči centrálním vládám členských států a vůči jejich orgánům regionální a místní správy a správním orgánům za předpokladu, že:“.

18) V článku 97 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příslušné orgány uznají, že externí ratingová agentura je způsobilá pro účely odstavce 1 tohoto článku pouze v případě, pokud se ujistily, že tato agentura splňuje požadavky stanovené v článku 81, s přihlédnutím k technickým kritériím uvedeným v příloze VI části 2, a že prokázala své schopnosti v oblasti sekuritizace, což lze dokázat například širokým přijetím na trhu. Je-li externí ratingová agentura registrována jako ratingová agentura podle nařízení (ES) č. 1060/2009, příslušné orgány podle vlastní metodiky posoudí, zda jsou splněny požadavky na objektivitu, nezávislost, průběžný přezkum a transparentnost.“

19) Článek 106 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Angažovanost nezahrnuje:

- a) v případě devizových operací expozice s obvyklým průběhem vypořádání do dvou pracovních dnů po zaplacení;
- b) v případě koupě nebo prodeje cenných papírů expozice s obvyklým průběhem vypořádání do pěti pracovních dnů po zaplacení nebo dodání cenných papírů podle toho, k čemu dojde dřív;
- c) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, zúčtování a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovníctví nebo zúčtování finančních nástrojů

a vypořádání transakcí a úschovy pro klienty, opožděné příjmy prostředků financování a jiné expozice vzniklé z důvodu činnosti klienta, které trvají nejdéle do následujícího pracovního dne, nebo

d) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, zúčtování a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovníctví, expozice v horizontu jednoho dne (intra-day) vůči institucím poskytujícím tyto služby.

Evropský výbor orgánů bankovního dohledu vypracuje pokyny, aby se posílilo sblížení postupů dohledu při uplatňování výjimek stanovených v písmenech c) a d).“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pro zjištění existence ekonomicky spjaté skupiny klientů, pokud jde o expozice uvedené v čl. 79 odst. 1 písm. m), o) a p), v případě, že existuje expozice vůči podkladovým aktivům, úvěrová instituce posoudí schéma nebo jeho podkladové expozice, nebo oboje. Za tímto účelem úvěrová instituce vyhodnotí ekonomickou podstatu a rizika spojená se strukturou transakce.“

20) Článek 107 se nahrazuje tímto:

„Článek 107

Pro účely výpočtu hodnoty expozic v souladu s tímto oddílem se výrazem „úvěrová instituce“ rozumí rovněž všechny soukromé nebo veřejné podniky včetně jejich poboček, které odpovídají definici úvěrové instituce a které získaly povolení ve třetí zemi.“

21) Článek 110 se nahrazuje tímto:

„Článek 110

1. Úvěrová instituce ohlásí příslušným orgánům o každé velké angažovanosti, včetně velké angažovanosti, která je osvobozena od použití čl. 111 odst. 1, tyto informace:

- a) určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má úvěrová instituce velkou angažovanost;
- b) případnou hodnotu expozice před zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;
- c) typ majetkového zajištění úvěrového rizika nebo zajištění úvěrového rizika třetí stranou, pokud je použito;
- d) hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 111 odst. 1.

Pokud se na úvěrovou instituci vztahují články 84 až 89, pak se jejich 20 největších expozic na konsolidovaném základě, vyjma těch, které jsou osvobozeny od použití čl. 111 odst. 1, ohlásí příslušným orgánům.

2. Členské státy stanoví, že ohlášení má být učiněno alespoň dvakrát ročně. Příslušné orgány uplatní od 31. prosince 2012 jednotný formát, četnost a lhůty pro podávání zpráv. Na podporu výše uvedeného vypracuje Evropský výbor orgánů bankovního dohledu do 1. ledna 2012 pokyny pro zavedení jednotného formátu podávání zpráv ve Společenství. Formáty podávání zpráv musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností úvěrových institucí.

3. Členské státy vyžadují, aby úvěrové instituce pokud možno prováděly rozbor svých expozic vůči poskytovatelům kolaterálu, poskytovatelům zajištění úvěrového rizika třetí stranou a vůči podkladovým aktivům podle čl. 106 odst. 3 z důvodu možné koncentrace, a kde je to vhodné, aby učinily opatření a oznámily příslušnému orgánu všechna významná zjištění.“

22) Článek 111 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Úvěrová instituce nesmí být vystavena expozici vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů přesahující 25 % kapitálu úvěrové instituce po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 112 až 117.

Pokud je uvedený klient institucí nebo pokud ekonomicky spjatá skupina klientů zahrnuje jednu či více institucí, nesmí tato hodnota přesáhnout 25 % kapitálu úvěrové instituce nebo částku 150 milionů EUR podle toho, která je vyšší, za podmínky, že součet hodnot expozic po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 112 až 117 vůči všem ekonomicky spjatým klientům, kteří nejsou institucemi, nepřesahuje 25 % kapitálu úvěrové instituce.

Pokud bude částka 150 milionů EUR vyšší než 25 % kapitálu úvěrové instituce, hodnota expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 112 až 117 nesmí překročit přiměřený limit s ohledem na kapitál úvěrové instituce. Úvěrové instituce stanoví tento limit v souladu s příslušnými politikami a postupy uvedenými v příloze V bodě 7 s cílem řešit a kontrolovat riziko koncentrace, přičemž uvedený limit nesmí překročit 100 % kapitálu dané úvěrové instituce.

Členské státy mohou stanovit nižší limit než 150 milionů EUR a informují o tom Komisi.“

b) odstavce 2 a 3 se zrušují;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Úvěrová instituce musí soustavně dodržovat limit stanovený v odstavci 1. Pokud ve výjimečných případech její angažovanost přesáhne tento limit, oznámí hodnotu expozice bezodkladně příslušným orgánům, které mohou úvěrové instituci v odůvodněných případech poskytnout lhůtu k tomu, aby dosáhla souladu s limitem.

Pokud se použije částka 150 milionů EUR uvedená v odstavci 1, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech povolit překročení limitu 100 % kapitálu dané úvěrové instituce.“

23) Článek 112 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. S výhradou odstavce 3 tohoto článku v případech, kdy je podle článků 113 až 117 povoleno uznání majetkového zajištění úvěrového rizika nebo zajištění úvěrového rizika třetí stranou, je nutno dodržet požadavky na způsobilost a jiné minimální požadavky stanovené články 90 až 93.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Pro účely tohoto oddílu úvěrová instituce nezohlední kolaterál uvedený v příloze VIII části 1 bodech 20 až 22, pokud to není povoleno podle článku 115.“

24) Článek 113 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se zrušují;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„3. Následující expozice jsou vyňaty z působnosti čl. 111 odst. 1:“

ii) písmena e) a f) se nahrazují tímto:

„e) aktiva představující pohledávky vůči orgánům regionální či místní správy členských států v případech, kdy by těmto pohledávkám podle článků 78 až 83 byla přidělena riziková váha 0 %, a jiné expozice vůči takovým orgánům regionální či místní správy nebo expozice, za něž takové orgány ručí, jestliže by pohledávkám vůči nim podle článků 78 až 83 byla přidělena riziková váha 0 %;

- f) expozice vůči protistranám uvedené v čl. 80 odst. 7 nebo 8, pokud by jim podle článků 78 až 83 byla přidělena riziková váha 0 %; s expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí straně, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 111 odst. 1 či nikoli.
- iii) písmeno i) se nahrazuje tímto:
- „i) expozice vzniklé na základě nečerpaných úvěrových příslibů klasifikovaných v příloze II jako podrozvahové položky s nízkým rizikem, za předpokladu, že byla uzavřena dohoda s klientem nebo ekonomicky spjatou skupinou klientů, na jejímž základě lze úvěrový příslib čerpat pouze v případě, že je zjištěno, že čerpání nezpůsobí překročení limitu uplatňovaného podle čl. 111 odst. 1.“
- iv) písmena j) až t) se zrušují,
- v) třetí, čtvrtý a pátý pododstavec se zrušují;
- c) doplňuje se nový odstavec, který zní:
- „4. Členské státy mohou zcela nebo částečně vyjmout následující expozice z působnosti čl. 111 odst. 1:
- a) kryté dluhopisy, jak jsou vymezeny v příloze VI části 1 bodech 68, 69 a 70;
- b) aktiva představující pohledávky vůči orgánům regionální či místní správy členských států v případech, kdy by těmto pohledávkám podle článků 78 až 83 byla přidělena riziková váha 20 %, a jiné expozice vůči takovým orgánům regionální či místní správy nebo expozice, za něž takové orgány ručí, jestliže by pohledávkám vůči nim podle článků 78 až 83 byla přidělena riziková váha 20 %;
- c) bez ohledu na odst. 3 písm. f) tohoto článku expozice úvěrové instituce, včetně účasti či jiného druhu podílu, vůči jejímu mateřskému podniku, jiným dceřiným podnikům uvedeného mateřského podniku nebo vlastním dceřiným podnikům, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama úvěrová instituce v souladu s touto směrnicí nebo s obdobnými normami platnými ve třetí zemi; s expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí straně, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 111 odst. 1 či nikoli;
- d) aktiva představující pohledávky a jiné expozice včetně účasti či jiného druhu podílu vůči regionálním nebo ústředním úvěrovým institucím, se kterými je úvěrová instituce sdružena v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami a které jsou podle těchto předpisů nebo stanov příslušné k hotovostním clearingovým operacím v rámci sítě;
- e) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči úvěrovým institucím vzniklé úvěrovým institucím provozujícím činnost na nekonkurenčním základě a poskytujícím úvěry podle legislativních programů nebo svých stanov na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které podléhají určité formě státního dohledu a omezením využití poskytovaných úvěrů, pokud příslušné expozice vzniknou z takových úvěrů přenášených na příjemce prostřednictvím jiných úvěrových institucí;
- f) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči institucím za podmínky, že tyto expozice nepředstavují kapitál takové instituce, netrvají déle než do následujícího obchodního dne a nejsou denominovány v některé z hlavních obchodních měn;
- g) položky aktiv představující pohledávky vůči centrálním bankám ve formě požadovaných minimálních rezerv držených těmito centrálními bankami, které jsou denominovány v jejich národních měnách;
- h) aktiva představující pohledávky vůči centrálním vládám v podobě zákonných požadavků na likviditu, která jsou uložena ve vládních cenných papírech, jež jsou denominovány a financovány v jejich národních měnách, pokud příslušné orgány rozhodnou, že úvěrové hodnocení těchto centrálních vlád stanovené určenou externí ratingovou agenturou odpovídá investičnímu stupni;
- i) 50 % podrozvahových dokumentárních akreditivů se středně nízkým a nízkým rizikem a podrozvahových nečerpaných úvěrových příslibů se středně nízkým a nízkým rizikem podle přílohy II a se souhlasem příslušných orgánů 80 % jiných záruk než záruk na úvěry, které vyplývají z právních a správních předpisů a které svým členům poskytují vzájemné záruční společnosti mající postavení úvěrových institucí;
- j) záruky vyžadované zákonem, které jsou používány v případě, že hypoteční půjčka financovaná vydáváním hypotečních dluhopisů je vyplacena vypůjčovateli před konečnou registrací hypotéky v katastru, pokud daná záruka není používána pro snížení rizika při výpočtu rizikové váhy aktiv.“
- 25) Článek 114 se mění takto:
- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:
- „1. S výhradou odstavce 3 tohoto článku může úvěrová instituce pro účely výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 111 odst. 1 použít „plně upravenou hodnotu expozice“ vypočítanou podle článků 90 až 93 při zohledňování snižování úvěrového rizika, koeficientu volatilita a jakéhokoli nesouladu splatnosti (E*).“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„S výhradou odstavce 3 tohoto článku se úvěrové instituci, které je povoleno používat vlastní odhady ztrát ze selhání a konverzních faktorů pro kategorii expozice podle článků 84 až 89 a o níž se příslušné orgány domnívají, že je schopna odhadnout dopady finančního kolaterálu na své expozice odděleně od aspektů souvisejících se ztrátou ze selhání, povoluje, aby k těmto dopadům přihlížela při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 111 odst. 1.“,

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Úvěrové instituce, kterým je povoleno používat vlastní odhady ztrát ze selhání a konverzní faktory pro kategorii expozic podle článků 84 až 89 a které nepočítají hodnotu svých expozic metodou uvedenou v prvním pododstavci tohoto článku, mohou používat pro výpočet hodnoty expozic komplexní metodu finančního kolaterálu nebo přístup uvedený v čl. 117 odst. 1 písm. b).“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Úvěrová instituce, která používá komplexní metodu finančního kolaterálu nebo které je povoleno používat při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 111 odst. 1 metodu popsanou v odstavci 2 tohoto článku, provádí pravidelné stresové testování svých koncentrací úvěrového rizika, včetně rizika ve vztahu k realizovatelné hodnotě jakéhokoli přijatého kolaterálu.“,

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„V případě, že takový stresový test poukáže na nižší realizovatelnou hodnotu přijatého kolaterálu, než by bylo povoleno zohlednit při použití komplexní metody finančního kolaterálu, respektive metody uvedené v odstavci 2 tohoto článku, hodnota kolaterálu, která může být uznána při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 111 odst. 1, se odpovídajícím způsobem sníží.“,

iii) v pátém pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) zásady a postupy v případě, že stresový test poukáže na nižší realizovatelnou hodnotu kolaterálu, než by byla zohledněna při použití komplexní metody finančního kolaterálu nebo metody uvedené v odstavci 2, a“;

d) odstavec 4 se zrušuje.

26) Článek 115 se nahrazuje tímto:

„Článek 115

1. Pro účely tohoto oddílu smí úvěrová instituce snížit hodnotu expozice až o 50 % hodnoty dotčené obytné nemovitosti, je-li splněna některá z těchto podmínek:

a) expozice je zajištěna hypotékami na obytné nemovitosti nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících bytovou výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy;

b) expozice se vztahuje k nájemním operacím, kdy si pronajímatel ponechává plné vlastnictví obytné nemovitosti, dokud nájemce nevyužije své předkupního práva.

Hodnota této nemovitosti se vypočítá ke spokojenosti příslušných orgánů na základě obezřetných oceňovacích pravidel stanovených právními nebo správními předpisy. Přecenění se u obytných nemovitostí provádí nejméně jednou za tři roky.

Pro účely tohoto odstavce platí požadavky uvedené v příloze VIII části 2 bodě 8 a v příloze VIII části 3 bodech 62 až 65.

Obytnou nemovitostí se rozumí obytný prostor, který obývá nebo pronajímá vlastník.

2. Pro účely tohoto oddílu smí úvěrová instituce snížit hodnotu expozice až o 50 % hodnoty dotčené obchodní nemovitosti pouze v případě, že příslušné orgány v členském státě, v němž je obchodní nemovitost umístěna, povolují, aby níže uvedeným expozicím byla v souladu s články 78 až 83 přiřazena riziková váha 50 %:

a) expozice zajištěné hypotékami na kanceláře nebo jiné obchodní prostory nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících bytovou výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud jde o kanceláře nebo jiné obchodní prostory, nebo

b) expozice související s transakcemi, které se týkají pronájmů kanceláří nebo jiných obchodních prostor.

Hodnota této nemovitosti se vypočítá ke spokojenosti příslušných orgánů na základě obezřetných oceňovacích pravidel stanovených právními nebo správními předpisy.

Obchodní nemovitost musí být stavebně zcela dokončena, pronajata a musí přinášet odpovídající příjmy z pronájmu.“

27) Článek 116 se zrušuje.

průběžně ponechá významný čistý ekonomický podíl, který činí v každém případě nejméně 5 %.

28) Článek 117 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

Pro účely tohoto článku se „ponecháním čistého ekonomického podílu“ rozumí

„1. Je-li angažovanost vůči klientovi zajištěna třetí stranou nebo je-li její riziko sníženo prostřednictvím kolaterálu vydaného třetí stranou, může úvěrová instituce

a) ponechání nejméně 5 % nominální hodnoty každé tranše prodané investorům či na ně převedené;

a) považovat část angažovanosti, která je zajištěna, za angažovanost vůči ručiteli namísto vůči klientovi, pokud by byla nezajištěná angažovanost vůči ručiteli přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné angažovanosti vůči klientovi podle článků 78 až 83;

b) v případě sekuritizace revolvingových expozic ponechání podílu původce ve výši nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic;

b) považovat část angažovanosti zajištěné tržní hodnotou uznaného kolaterálu za angažovanost vůči třetí straně namísto vůči klientovi, je-li angažovanost zajištěna kolaterálem a pokud by byla část angažovanosti zajištěné kolaterálem přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné angažovanosti vůči klientovi podle článků 78 až 83.

c) ponechání náhodně zvolených expozic, odpovídajících nejméně 5 % nominální výše sekuritizovaných expozic, pokud by tyto expozice jinak byly sekuritizovány v rámci sekuritizace, za předpokladu, že výše potenciálně sekuritizovaných expozic činí na počátku nejméně 100, nebo

Přístup uvedený v prvním pododstavci písm. b) úvěrová instituce nepoužije v případě nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění.

d) ponechání první ztrátové tranše a případně jiných tranší, které mají stejný nebo horší profil rizika než tranše převedené na investory nebo jim prodané a nejsou splatné dříve než tyto tranše, tak aby ponechání v celkovém součtu činilo nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic.

Pro účely tohoto oddílu může úvěrová instituce použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak zacházení uvedené v prvním pododstavci písm. b), pouze pokud je povoleno použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak jednoduchou metodu finančního kolaterálu pro účely čl. 75 písm. a).“;

Čistý ekonomický podíl se měří při vzniku a průběžně se zachovává. Nesmí být předmětem žádného zmírňování úvěrového rizika nebo jakékoli krátké pozice či jiného zajištění. Čistý ekonomický podíl se stanoví podle pomyslné hodnoty podrozvahových položek.

b) v odstavci 2 se návětí nahrazuje tímto:

Pro účely tohoto článku se slovem „průběžně“ rozumí, že ponechané pozice, podíl nebo expozice se nezajišťují ani neprodávají.

„2. Pokud úvěrová instituce použije odst. 1 písm. a).“.

29) Článek 119 se zrušuje.

Požadavky na ponechání nesmí být pro žádnou sekuritizaci uplatňovány vícenásobně.

30) V kapitole 2 se doplňuje nový oddíl, který zní:

„Oddíl 7

Expozice vůči převedenému úvěrovému riziku

Článek 122a

1. Úvěrová instituce, která nejedná jako původce, sponzor nebo původní věřitel, je vystavena úvěrovému riziku sekuritizační pozice ve svém obchodním či neobchodním portfoliu pouze tehdy, pokud původce, sponzor nebo původní věřitel výslovně informoval úvěrovou instituci o tom, že si

2. Pokud mateřská úvěrová instituce v EU nebo finanční holdingová společnost v EU nebo některý z jejich dceřiných podniků sekuritizuje jakožto původce či sponzor expozice z několika úvěrových institucí, investičních podniků nebo jiných finančních institucí, jež spadají do oblasti působnosti dohledu na konsolidovaném základě, lze požadavek uvedený v odstavci 1 splnit na základě konsolidované situace dotčené mateřské úvěrové instituce v EU nebo finanční holdingové společnosti v EU. Tento odstavec se použije pouze v případě, že se úvěrové instituce, investiční podniky nebo finanční instituce, které vytvořily sekuritizované expozice, zavázaly, že budou plnit požadavky uvedené v odstavci 6 a včas původci nebo sponzorovi a mateřské úvěrové instituci v EU nebo finanční holdingové společnosti v EU dodají informace nutné pro splnění požadavků uvedených v odstavci 7.

3. Odstavec 1 se nepoužije, pokud sekuritizované expozice představují pohledávky nebo podřízené pohledávky vůči níže uvedeným subjektům nebo jsou jimi plně, nepodmíněně a nevratně zaručené:

- a) ústřední vlády nebo centrální banky;
- b) regionální či místní správy a subjekty veřejného sektoru členských států;
- c) instituce, jimž byla na základě článků 78 až 83 přidělena riziková váha nejvýše 50 %, nebo
- d) mezinárodní rozvojové banky.

Odstavec 1 se nepoužije na

- a) transakce založené na jasném, transparentním a dostupném indexu, kdy související referenční subjekty jsou shodné s těmi, které tvoří index subjektů, s nímž se v širší míře obchoduje, nebo se jedná o obchodovatelné cenné papíry jiné než sekuritizační pozice, nebo
- b) syndikované úvěry, nakoupené pohledávky nebo swapy úvěrového selhání, pokud tyto nástroje nejsou použity ke strukturování a/nebo zajištění sekuritizace, na niž se vztahuje odstavec 1.

4. Před investováním a případně i poté musí být úvěrové instituce schopny příslušným orgánům prokázat pro každou svou jednotlivou sekuritizační pozici, že mají celkové a široké povědomí o formálních zásadách a postupech průměrných jejich obchodního i neobchodního portfoliu a odpovídajících profilu rizika jejich investic do sekuritizačních pozic pro analýzu a zaznamenávání:

- a) informace oznámené původci nebo sponzory podle odstavce 1 ke konkretizaci čistého ekonomického podílu, který průběžně drží v sekuritizaci;
- b) charakteristiky rizika jednotlivých sekuritizačních pozic;
- c) charakteristiky rizika podkladových expozic sekuritizační pozice;
- d) pověst a realizovaná ztráta u předchozích sekuritizací původců nebo sponzorů v příslušných kategoriích podkladových expozic sekuritizační pozice;
- e) prohlášení a zveřejnění učiněná původci nebo sponzory či jejich zástupci nebo poradci o jejich hloubkové kontrole sekuritizovaných expozic a případně o kvalitě doprovodného kolaterálu sekuritizovaných expozic;
- f) v příslušných případech metodiku a koncepty, na nichž je založeno oceňování kolaterálu podporujícího

sekuritizované expozice, a zásady přijaté původcem nebo sponzorem k zajištění nezávislosti znalce a

- g) všechny strukturální znaky sekuritizace, které mohou významně ovlivnit výkonnost sekuritizační pozice úvěrové instituce.

Úvěrové instituce pravidelně vykonávají své vlastní stresové testování vhodné pro jejich sekuritizační pozice. Za tímto účelem se úvěrové instituce mohou spoléhat na finanční modely vytvořené externími ratingovými agenturami za předpokladu, že úvěrové instituce mohou na požádání prokázat, že před investováním věnovaly náležitou péči tomu, aby vyhodnotily příslušné předpoklady modelů a jejich strukturování, a metodice, předpokladům a výsledkům.

5. Úvěrové instituce, jež nejednají jako původci, sponzoři nebo původní poskytovatelé půjček, vytvoří formální postupy přiměřené jejich obchodnímu i neobchodnímu portfoliu a odpovídající profilu rizika jejich investic do sekuritizačních pozic pro průběžné a včasné sledování informací o výkonnosti podkladových expozic jejich sekuritizačních pozic. V příslušných případech toto zahrnuje druh expozice, procento úvěrů po splatnosti více než 30, 60 a 90 dní, míry selhání, sazby u předčasného splacení, úvěry, k nimž se vztahuje zabavení majetku, druhy a využití kolaterálu, distribuci četnosti úvěrového hodnocení nebo jiných měření úvěruschopnosti v rámci podkladových expozic, odvětvovou a geografickou diverzifikaci, distribuci četnosti poměrů úvěru k hodnotě v rozpětích, která umožňují příslušnou analýzu citlivosti. V případě, že podkladové expozice jsou samy sekuritizačními pozicemi, musí mít úvěrové instituce informace uvedené v tomto odstavci nejen o podkladových sekuritizačních tranších, jako je název emitenta a kvalita úvěru, ale také o charakteristikách a výkonnosti skupení podkládajících tyto sekuritizační tranše.

Úvěrové instituce musí být podrobně obeznámeny s veškerými strukturálními znaky sekuritizační transakce, které by mohly významně ovlivnit výkonnost jejich expozic vůči transakci, jako jsou smluvní kaskádovitě a s nimi související spouštěcí mechanismy, úvěrová posílení, posílení likvidity, spouštěcí mechanismy založené na tržní ceně a selhání definované ve smlouvě.

Pokud požadavky odstavců 4 a 7 a tohoto odstavce nejsou splněny v kterémkoli významném ohledu z důvodu nedbalosti či opomenutí na straně úvěrové instituce, členský stát zajistí, aby příslušný orgán udělil přiměřenou dodatečnou rizikovou váhu ve výši nejméně 250 % rizikové váhy (maximálně 1 250 %), která by se s výjimkou tohoto odstavce použila na příslušné sekuritizační pozice podle přílohy IX části 4 a která postupně zvyšuje rizikovou váhu s každým následujícím porušením ustanovení o hloubkové kontrole. Příslušné orgány zohlední výjimky pro určité sekuritizace uvedené v odstavci 3 snížením rizikové váhy, kterou by jinak udělily podle tohoto článku ve vztahu k sekuritizaci, pro niž se použije odstavec 3.

6. Úvěrové instituce, které jsou sponzory a původci, použijí též správná a dobře definovaná kritéria pro udělování úvěrů v souladu s požadavky přílohy V bodu 3 na expozice, které mají být sekuritizovány, jako na expozice, které mají být drženy v jejich portfoliu. Za tímto účelem úvěrové instituce, které jsou původci a sponzory, použijí stejné postupy pro schvalování a případně změnu, obnovení a refinancování úvěrů. Úvěrové instituce rovněž použijí stejné normy analýzy na účasti nebo úpisy u emisí sekuritizací nakupovaných od třetích stran, ať už takové účasti nebo úpisy mají být drženy v jejich obchodním portfoliu nebo v jejich neobchodním portfoliu.

V případě, že požadavky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce nejsou splněny, úvěrová instituce, která je původcem, nepoužije čl. 95 odst. 1 a nesmí jí být povoleno vyloučit sekuritizované expozice z výpočtu kapitálových požadavků podle této směrnice.

7. Úvěrové instituce, které jsou sponzory a původci, sdělí investorům úroveň svého závazku podle odstavce 1, aby udrželi čistý ekonomický podíl v sekuritizaci. Úvěrové instituce, které jsou sponzory a původci, zajistí, aby budoucí investoři měli snadný přístup ke všem příslušným významným údajům o úvěrové kvalitě a výkonnosti jednotlivých podkladových expozic, peněžních tocích a doprovodném kolaterálu sekuritizační expozice, jakož i takovým informacím, které jsou nezbytné k provedení celkového a dobře informovaného stresového testování peněžních toků a hodnot doprovodného kolaterálu podkladové expozice. Pro tyto účely se „příslušné významné údaje“ stanoví ke dni sekuritizace a případně podle povahy sekuritizace poté.

8. Odstavce 1 až 7 se použijí na nové sekuritizace emitované od 1. ledna 2011. Odstavce 1 až 7 se na stávající sekuritizace použijí po 31. prosinci 2014, pokud po uvedeném datu dojde k doplnění nových nebo nahrazení podkladových expozic. Příslušné orgány mohou rozhodnout o dočasném pozastavení uplatňování požadavků uvedených v odstavcích 1 a 2 v obdobích obecného nedostatku likvidity na trhu.

9. Příslušné orgány zveřejní tyto informace:

- a) do 31. prosince 2010 obecná kritéria a metodiky přijaté k přezkoumání souladu s odstavci 1 až 7;
- b) od 31. prosince 2011 každoročně souhrnný popis výsledků přezkumu dohledu a popis opatření uložených ve zjištěných případech neplnění ustanovení odstavců 1 až 7, aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly 1 oddílu 2.

Požadavek uvedený v tomto odstavci podléhá čl. 144 druhému pododstavci.

10. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu každoročně podá Komisi zprávu o dodržování tohoto článku příslušnými orgány. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu vypracuje pokyny pro sblížení praxe dohledu s ohledem na tento článek, včetně opatření přijatých v případě porušení povinností týkajících se hloubkové kontroly a řízení rizik.“

31) Článek 129 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) plánuje a koordinuje činnosti dohledu v běžných situacích, a to i ve vztahu k činnostem uvedeným v člancích 123, 124, 136, v kapitole 5 a v příloze V, ve spolupráci se zúčastněnými příslušnými orgány;

c) plánuje a koordinuje činnosti dohledu ve spolupráci se zúčastněnými příslušnými orgány a v případě potřeby s centrálními bankami při přípravě na nálehavé situace a během nich, včetně nepříznivého vývoje v úvěrových institucích nebo na finančních trzích, a využívá pokud možno stávajících vymezených způsobů komunikace na podporu krizového řízení.

Plánování a koordinace činností dohledu uvedené v písmenu c) zahrnují výjimečná opatření uvedená v čl. 132 odst. 3 písm. b), přípravu společných hodnocení, provádění havarijních plánů a sdělení veřejnosti.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU v členském státě učiní vše, co mohou, aby dosáhly společného rozhodnutí o použití článků 123 a 124 pro stanovení přiměřenosti konsolidované úrovně kapitálu skupiny s ohledem na její finanční situaci a profil rizika a na požadovanou úroveň kapitálu na konsolidovaném základě pro použití čl. 136 odst. 2 na všechny subjekty v rámci dané bankovní skupiny.

Společného rozhodnutí musí být dosaženo do čtyř měsíců poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží ostatním dotčeným příslušným orgánům zprávu obsahující posouzení rizika skupiny v souladu s články 123 a 124. Společné rozhodnutí musí také náležitě zohlednit posouzení rizik dceřiných podniků vypracované příslušnými odpovědnými orgány v souladu s články 123 a 124.

Společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí, které mateřské úvěrové instituci v EU poskytne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě. V případě nesouhlasu konzultuje orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě na žádost kteréhokoli jiného dotčeného příslušného orgánu Evropský výbor orgánů bankovního dohledu. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě může z vlastního podnětu konzultovat Evropský výbor orgánů bankovního dohledu.

V případě, že příslušné orgány nedosáhnou takového společného rozhodnutí do čtyř měsíců, rozhodne o použití článků 123 a 124 a čl. 136 odst. 2 na konsolidovaném základě orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po řádném zohlednění posouzení rizik dceřiných podniků, které vypracovaly příslušné odpovědné orgány.

Odpovídající příslušné orgány pověřené dohledem nad dceřinými podniky mateřských úvěrových institucí v EU nebo mateřských finančních holdingových společností v EU rozhodnou o použití článků 123 a 124 a čl. 136 odst. 2 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě po náležitém zohlednění názorů a výhrad vyjádřených orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě.

Rozhodnutí mají podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněná rozhodnutí a zohledňují posouzení rizik, názory a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené v tomto čtyřměsíčním období. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě doručí tento dokument všem příslušným odpovědným orgánům a mateřské úvěrové instituci v EU.

Pokud byl konzultován Evropský výbor orgánů bankovního dohledu, všechny příslušné orgány jeho stanovisko zváží a podají vysvětlení ohledně veškerých významných odchylek od tohoto stanoviska.

Společné rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci a rozhodnutí přijatá příslušnými orgány v situaci, kdy neexistuje společné rozhodnutí, jsou závazná a musí být příslušnými orgány v dotčených členských státech uplatňována.

Společné rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci a rozhodnutí přijatá podle čtvrtého a pátého pododstavce v situacích, kdy neexistuje společné rozhodnutí, se každoročně aktualizují. Za výjimečných okolností se aktualizují v případě, že příslušný orgán odpovídající za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU písemně podá plně odůvodněnou žádost orgánu provádějícímu dohled na konsolidovaném základě o aktualizaci rozhodnutí o použití čl. 136 odst. 2. V tomto případě se aktualizace může provádět na dvoustranném základě, tj. může se na ní podílet orgán provádějící dohled na konsolidovaném základě a příslušný orgán podávající žádost.

Evropský výbor orgánů bankovního dohledu vypracuje pokyny pro sbližování postupů dohledu s ohledem na postup společného rozhodování uvedený v tomto odstavci a s ohledem na použití článků 123 a 124 a čl. 136 odst. 2 s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.“

32) V článku 130 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Nastane-li naléhavá situace, včetně nepříznivého vývoje na finančních trzích, která by mohla ohrozit likviditu trhu a stabilitu finančního systému v jakémkoli členském státě, v němž byly povoleny subjekty skupiny nebo v němž jsou usazeny významné pobočky uvedené v článku 42a, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě uvědomí, jakmile je to možné, s výhradou kapitoly 1 oddílu 2, orgány uvedené v čl. 49 čtvrtém pododstavci a v článku 50 a sdělí veškeré informace nezbytné k plnění jejich úkolů. Tyto povinnosti se vztahují na všechny příslušné orgány podle článků 125 a 126 a na příslušný orgán určený podle čl. 129 odst. 1.

Pokud orgán uvedený v čl. 49 čtvrtém pododstavci zjistí situaci popsanou v prvním pododstavci tohoto odstavce, uvědomí, jakmile je to možné, příslušné orgány uvedené v člincích 125 a 126.

Je-li to možné, využívá příslušný orgán a orgán uvedený v čl. 49 čtvrtém pododstavci stávající určené způsoby komunikace.“

33) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 131a

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě zřizuje kolegia orgánů dohledu s cílem usnadnit provádění úkolů uvedených v článku 129 a čl. 130 odst. 1 a v souladu s požadavky důvěrnosti uvedenými v odstavci 2 tohoto článku a s právními předpisy Společenství případně zajišťuje vhodnou koordinaci a spolupráci s příslušnými orgány třetích států.

Kolegia orgánů dohledu poskytnou orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě a ostatním dotčeným příslušným orgánům rámec pro provedení těchto úkolů:

- a) výměna informací;
- b) dohoda o dobrovolném svěřením úkolů a případném dobrovolném delegování odpovědností;
- c) stanovení programů dohledových šetření založených na hodnocení rizika skupiny v souladu s článkem 124;
- d) zvýšení účinnosti dohledu vyloučením nadbytečných duplicit požadavků dohledu, také ve vztahu k požadavkům na informace podle čl. 130 odst. 2 a čl. 132 odst. 2;

- e) důsledné uplatňování obezřetnostních požadavků podle této směrnice na všechny subjekty v rámci bankovní skupiny, aniž jsou dotčeny možnosti a diskreční pravomoci, jež stanoví právní předpisy Společenství;

- f) použití čl. 129 odst. 1 písm. c) s ohledem na činnost ostatních fór případně zřízených v této oblasti.

Príslušné orgány zúčastněné v kolegiích orgánů dohledu úzce spolupracují. Požadavky důvěrnosti podle kapitoly 1 oddílu 2 nebrání příslušným orgánům ve výměně informací důvěrné povahy v rámci kolegií orgánů dohledu. Zřízením a činností kolegií orgánů dohledu nejsou dotčena práva a povinnosti příslušných orgánů podle této směrnice.

2. Zřízení a činnost kolegia vychází z písemných dohod uvedených v článku 131 určených orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě po konzultaci s příslušnými dotčenými orgány.

Evropský výbor orgánů bankovního dohledu vypracuje pokyny pro operativní činnost kolegií, včetně činnosti týkající se čl. 42a odst. 3.

Kolegií orgánů dohledu se mohou účastnit příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU a příslušné orgány hostitelské země, ve které jsou usazeny významné pobočky uvedené v článku 42a, případně centrální banky, a dle potřeby příslušné orgány třetích zemí, a to s výhradou požadavků důvěrnosti, které jsou podle názoru všech příslušných orgánů rovnocenné požadavkům podle kapitoly 1 oddílu 2.

Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předsedá schůzím daného kolegia a rozhoduje o tom, které příslušné orgány se zúčastní schůze nebo činnosti kolegia. Orgán provádějící dohled na konsolidovaném základě předem podává všem členům kolegia úplné informace o organizaci takových schůzí, o hlavních otázkách, jež mají být projednány, a o zvažovaných činnostech. Orgán provádějící dohled na konsolidovaném základě rovněž plně a včas informuje všechny členy kolegia o činnostech přijatých na uvedených schůzích nebo o provedených opatřeních.

Rozhodnutí orgánu provádějícího dohled na konsolidovaném základě bere ohled na významnost činnosti dohledu, která má být plánována nebo koordinována pro uvedené orgány, zejména na její potenciální dopad na stabilitu finančního systému dotčených členských států podle čl. 40 odst. 3 a povinností podle čl. 42a odst. 2.

S výhradou požadavků důvěrnosti podle kapitoly 1 oddílu 2 orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě informuje Evropský výbor orgánů bankovního dohledu o činnostech kolegia orgánů dohledu, a to i v průběhu naléhavých situací, a sdělí uvedenému výboru veškeré informace, které mají zvláštní význam pro účely sbližování dohledu.“

34) Článek 132 se mění takto:

- a) v odst. 1 písm. d) se odkaz na článek 136 nahrazuje odkazem na čl. 136 odst. 1;
- b) v odst. 3 písm. b) se odkaz na článek 136 nahrazuje odkazem na čl. 136 odst. 1.

35) Článek 150 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se písmena k) a l) nahrazují tímto:
- „k) seznam a klasifikace podrozvahových položek v přílohách II a IV;
- l) úpravy přílohy III a příloh V až XII se zřetelem k vývoji na finančních trzích, zejména k novým finančním produktům, nebo k vývoji účetních standardů nebo požadavků, které berou v úvahu právní předpisy Společenství, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu.“;
- b) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:
- „c) vyjasnění výjimek stanovených v článku 113;“.

36) V článku 153 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Při výpočtu hodnot rizikově vážené expozice pro účely přílohy VI části 1 bodu 4 se do 31. prosince 2015 ve vztahu k expozicím vůči centrálním vládám členských států nebo centrálním bankám denominovaným a financovaným v domácí měně členského státu přiděluje stejná riziková váha, jaká by se použila na takové expozice denominované a financované v jejich domácí měně.“

37) V článku 154 se doplňují nové odstavce, které zní:

„8. Úvěrové instituce, které do 31. prosince 2010 nesplní omezení stanovená v čl. 66 odst. 1a, vypracují strategie a postupy o nutných opatřeních k řešení této situace před daty stanovenými v odstavci 9 tohoto článku.

Tato opatření se přezkoumají podle článku 124.

9. Nástroje, které byly do 31. prosince 2010 podle vnitrostátního práva považovány za ekvivalentní položkám uvedeným v čl. 57 písm. a), b) a c), ale nevztahuje se na ně čl. 57 písm. a), nebo které nesplňují kritéria stanovená v článku 63a, se do 31. prosince 2040 považují za nástroje spadající do působnosti čl. 57 písm. ca), s výhradou těchto omezení:

- a) až 20 % součtu písmen a) až ca) článku 57 minus součet písmen i), j) a k) uvedeného článku v rozmezí 10 až 20 let po 31. prosinci 2010;
- b) až 10 % součtu písmen a) až ca) článku 57 minus součet písmen i), j) a k) uvedeného článku v rozmezí 20 až 30 let po 31. prosinci 2010.

Evropský výbor orgánů bankovního dohledu sleduje emisi těchto nástrojů do 31. prosince 2010.

10. Pro účely oddílu 5 se na pohledávky a jiné expozice vůči institucím, které vznikly před 31. prosincem 2009, nadále uplatní stejné zacházení jako v případě opatření uplatňovaných v souladu s čl. 115 odst. 2 a článkem 116, protože vznikly před 7. prosincem 2009; takové zacházení se však uplatní nejdéle do 31. prosince 2012.

11. Do 31. prosince 2012 je období uvedené v čl. 129 odst. 3 stanoveno na šest měsíců.“

38) Článek 156 se nahrazuje tímto:

„Článek 156

Komise ve spolupráci s členskými státy a se zřetelem k příspěvku Evropské centrální banky pravidelně kontroluje, zda tato směrnice jako celek, spolu se směrnicí 2006/49/ES, má významný dopad na hospodářský cyklus, a v návaznosti na tuto kontrolu zváží, zda existuje důvod k přijetí jakýchkoli nápravných opatření.

Na základě této analýzy a se zřetelem k příspěvku Evropské centrální banky Komise vypracuje jednou za dva roky zprávu, kterou předloží spolu s jakýmkoli vhodnými návrhy Evropskému parlamentu a Radě. Příspěvky od stran přijímajících úvěr a poskytujících úvěr se při vypracování zprávy berou ve vhodné míře na vědomí.

Do 31. prosince 2009 Komise přezkoumá tuto směrnici jako celek s cílem lépe analyzovat problémy obezřetnostní politiky na makroúrovni a účinněji na ně reagovat, přičemž přezkoumá také

- a) opatření, která zmírňují výkyvy obchodního cyklu, včetně povinnosti, aby úvěrové instituce vytvářely v příznivých obdobích proticyklické rezervy, které lze využít při poklesu;

- b) principy pro výpočet kapitálových požadavků podle této směrnice a

- c) doplňková opatření pro povinnosti úvěrových institucí stanovené podle rizik s cílem omezit vytváření pákového efektu v bankovním systému.

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výše zmíněných otázkách s vhodnými návrhy.

Komise co nejdříve, a nejpozději do 31. prosince 2009, předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dalších potřebných reformách systému dohledu, včetně příslušných článků této směrnice, a v souladu s platným postupem podle Smlouvy i vhodné legislativní návrhy.

Do 1. ledna 2011 Komise zhodnotí pokrok, jehož dosáhl Evropský výbor orgánů bankovního dohledu při vytváření jednotných formátů a pokud jde o četnost a data podávání zpráv podle čl. 74 odst. 2. O výsledcích tohoto přezkumu Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu.

Do 31. prosince 2011 Komise přezkoumá uplatňování této směrnice a vypracuje o této otázce zprávu, přičemž se zaměří zejména na veškeré aspekty článků 68 až 73 a čl. 80 odst. 7 a 8 a na její uplatňování na financování mikroúvěrů, a tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě společně s vhodnými návrhy.

Do 31. prosince 2011 Komise přezkoumá uplatňování čl. 113 odst. 4, přičemž posoudí rovněž otázku, zda by udělování výjimek mělo být v pravomoci členských států, a vypracuje o tom zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě společně s vhodnými návrhy. S ohledem na možné zrušení diskrečních pravomocí členských států podle čl. 113 odst. 4 písm. c) a na jejich případné uplatňování na úrovni EU se Komise v tomto přezkumu zejména soustředí na účinnost řízení rizik skupin a současně zajistí zavedení dostatečných záruk s cílem zajistit finanční stabilitu ve všech členských státech, pod jejichž jurisdikci spadá subjekt dotčené skupiny.

Do 31. prosince 2009 Komise přezkoumá opatření na posílení transparentnosti mimoburzovních trhů, včetně trhů se swapy úvěrového selhání, jako je například zúčtování prostřednictvím centrálních protistran, a vypracuje o tom zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě společně s vhodnými návrhy.

Do 31. prosince 2009 Komise vypracuje a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o očekávaném dopadu článku 122a společně s vhodnými návrhy. Komise navrhne tuto zprávu po konzultaci s Evropským výborem orgánů bankovního dohledu. Zpráva se bude zabývat zejména tím,

zda minimální požadavky na ponechání expozice podle čl. 122a odst. 1 splňují cíl zajištění lepší rovnováhy mezi zájmy původců nebo sponzorů a investorů a posilují finanční stabilitu a zda by bylo vhodné zvýšit minimální úroveň ponechání expozice vzhledem k mezinárodnímu vývoji.

Do 1. ledna 2012 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání a účinnosti článku 122a s ohledem na vývoj na mezinárodním trhu.“

39) Příloha III se mění takto:

a) v části 1 bodě 5 se doplňuje nová věta, která zní:

„Podle metody stanovené v části 6 této přílohy (IMM) lze se všemi skupinami transakcí se započtením s jedinou protistranou zacházet jako s jedinou skupinou transakcí se započtením, pokud jsou záporné simulované tržní hodnoty jednotlivých skupin transakcí se započtením v odhadu očekávané expozice (EE) nastaveny na 0.“;

b) v části 2 se bod 3 nahrazuje tímto:

„3. Jestliže úvěrová instituce zakoupí zajištění úvěrového derivátu vůči expozici v neobchodním portfoliu nebo vůči expozici CCR, může své kapitálové požadavky na zajištěná aktiva počítat podle přílohy VIII části 3 bodů 83 až 92 nebo – se souhlasem příslušných orgánů – podle přílohy VII části 1 bodu 4 nebo přílohy VII části 4 bodů 96 až 104.

V těchto případech, a pokud se nepoužije možnost uvedená v druhé větě bodu 11 v příloze II směrnice 2006/49/ES, je hodnota expozice CCR pro tyto úvěrové deriváty nastavena na nulu.

Instituce se však pro účely výpočtu kapitálových požadavků na úvěrové riziko protistrany může rozhodnout pro konzistentní zařazování všech úvěrových derivátů nezahrnutých do obchodního portfolia a nakupovaných jako zajištění vůči expozici v neobchodním portfoliu nebo vůči expozici CCR, pokud tato směrnice takové úvěrové zajištění připouští.“;

c) v části 5 se bod 15 nahrazuje tímto:

„15. Pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje, který je základem swapu úvěrového selhání, existuje jedna skupina zajistitelných transakcí. Se swapy úvěrového selhání n-tého referenčního nástroje z koše se zachází takto:

a) velikost rizikové pozice v referenčním dluhovém nástroji v podkladovém koši swapu n-tého úvěrového selhání je efektivní pomyslná hodnota referenčního dluhového

nástroje násobená modifikovanou dobou trvání derivátu n-tého selhání s ohledem na změnu úvěrového rozpětí referenčního dluhového nástroje;

b) pro každý referenční dluhový nástroj v podkladovém koši swapu n-tého úvěrového selhání existuje jedna skupina zajistitelných transakcí; rizikové pozice z různých swapů n-tého úvěrového selhání se nezahrnují do stejné skupiny zajistitelných transakcí;

c) multiplikátor CCR použitelný pro každou skupinu zajistitelných transakcí vytvořenou pro jeden z referenčních dluhových nástrojů derivátu n-tého selhání činí 0,3 % pro referenční dluhové nástroje, které mají externí rating od uznané ratingové agentury na úrovni stupně úvěrové kvality 1 až 3, a 0,6 % pro ostatní dluhové nástroje.“

40) Příloha V se mění takto:

a) bod 8 se nahrazuje tímto:

„8. Rizika plynoucí ze sekuritizačních transakcí, v nichž jsou úvěrové instituce investorem, původcem nebo sponzorem, včetně rizik ztráty dobré pověsti (která vznikají ve vztahu ke komplexním strukturám či produktům), se hodnotí a řeší prostřednictvím vhodných politik a postupů tak, aby se zejména zajistilo, že v rozhodnutích týkajících se hodnocení a řízení rizik je plně zohledněna ekonomická podstata dané transakce.“;

b) bod 14 se nahrazuje tímto:

„14. Pro účely určování, měření, řízení a sledování rizika likvidity pro vhodný soubor časových horizontů, včetně horizontu jednoho dne (intra-day), existují důkladné strategie, zásady, postupy a systémy, aby bylo zajištěno, že úvěrové instituce udržují přiměřenou výši ochranných rezerv likvidity. Tyto strategie, zásady, postupy a systémy jsou přizpůsobeny liniím podnikání, měnám a subjektům a obsahují přiměřené mechanismy rozložení nákladů likvidity, výhod a rizik.“;

c) vkládá se nový bod, který zní:

„14a. Strategie, zásady, postupy a systémy uvedené v bodě 14 jsou úměrné složitosti, profilu rizika, rozsahu činnosti úvěrové instituce a rizikové toleranci stanovené řídicím orgánem a odrážejí význam úvěrové instituce v každém členském státě, v němž úvěrová instituce provádí svou činnost. Úvěrové instituce sdělují rizikovou toleranci všem příslušným podnikatelským směrům.“;

d) bod 15 se nahrazuje tímto:

„15. Úvěrové instituce vypracují metodiku identifikace, měření, řízení a sledování pozic financování. Tyto metodiky budou obsahovat významné stávající a plánované peněžní toky v rámci aktiv, pasiv, podrozvahových položek, jakož i peněžní toky z nich plynoucí, včetně podmíněných pasiv a možného dopadu rizika poškození dobré pověsti.

16. Úvěrové instituce rozlišují mezi aktivy zatíženými zástavním právem a nezatíženými aktivy, která jsou vždy dostupná, zejména v naléhavých situacích. Rovněž berou v úvahu právní osobu, ve které aktiva spočívají, zemi, v níž jsou aktiva v souladu se zákonem vedena v registru nebo na účtu, jakož i jejich způsobilost, a sledují, jak lze aktiva včas mobilizovat.

17. Úvěrové instituce také berou ohled na stávající právní, regulační a provozní omezení možných převodů likvidity a nezatížených aktiv mezi subjekty jak v rámci Evropského hospodářského prostoru, tak mimo něj.

18. Úvěrová instituce zváží různé nástroje snižování rizika likvidity, včetně systému omezení a ochranných rezerv likvidity, aby odolala celé šíři různých stresových událostí a adekvátně diverzifikovanou strukturu financování a přístup ke zdrojům financování. Tato uspořádání budou pravidelně přezkoumávána.

19. Zváží se alternativní scénáře pro likviditní pozice a faktory snižující riziko a předpoklady, na kterých jsou založena rozhodnutí ohledně pozice financování, se pravidelně přezkoumají. Pro tyto účely se alternativní scénáře zabývají zejména podrozvahovými položkami a ostatními podmíněnými pasivy, včetně pasiv sekuritizačních jednotek pro speciální účel nebo jiných jednotek pro speciální účel, ve vztahu k nimž je úvěrová instituce v pozici sponzora nebo poskytuje významnou podporu likvidity.

20. Úvěrové instituce zváží možný dopad alternativních scénářů určených pro konkrétní instituci či pro celý trh a alternativních scénářů kombinovaných. Zváží se rozdílné časové horizonty a různé stupně stresových podmínek.

21. Úvěrové instituce přizpůsobí své strategie, vnitřní zásady a limity rizika likvidity a vypracují efektivní havarijní plány, přičemž zohlední výsledek alternativních scénářů uvedených v bodě 19.

22. Pro případy krizí likvidity mají úvěrové instituce havarijní plány stanovující přiměřené strategie a řádná prováděcí opatření k řešení možných

deficitů likvidity. Tyto plány jsou pravidelně prověřovány, aktualizovány na základě výsledku alternativních scénářů stanovených v bodě 19 a jsou hlášeny vrcholovému vedení, které je schvaluje, aby bylo možné vnitřní zásady a postupy odpovídajícím způsobem upravovat.“

41) V příloze IX části 3 oddílu 2 se doplňuje nový bod, který zní:

„7a. Příslušné orgány dále přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby externí ratingová agentura zveřejnila vysvětlení, jak výkonnost seskupených aktiv ovlivňuje její ratingy strukturovaných finančních nástrojů.“

42) Příloha XI se mění takto:

a) v bodě 1 se písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) expozici úvěrových institucí vůči riziku likvidity, měření a řízení rizika likvidity úvěrovými institucemi, včetně vypracování analýz alternativního scénáře, řízení faktorů snižujících riziko (zejména úroveň, skladby a kvality ochranných rezerv) a efektivních havarijních plánů;“;

b) vkládá se nový bod, který zní:

„1a. Pro účely bodu 1 písm. e) příslušné orgány pravidelně provádějí komplexní posouzení celkového řízení rizika likvidity úvěrovými institucemi a podporují vypracování řádných vnitřních metodik. Při provádění těchto přezkumů příslušné orgány berou v úvahu úlohu úvěrových institucí na finančních trzích. Příslušné orgány v jednom členském státě rovněž řádně zohlední možný dopad svých rozhodnutí na stabilitu finančního systému ve všech ostatních dotčených členských státech.“

43) V příloze XII části 2 bodě 3 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) souhrnné informace o podmínkách pro hlavní rysy všech položek kapitálu a jejich složek, včetně nástrojů uvedených v čl. 57 písm. ca), nástrojů, jejichž ustanovení stanoví pobídku úvěrové instituci k jejich splacení, a nástrojů podle čl. 154 odst. 8 a 9;

b) objem původního kapitálu, přičemž se zvláště zveřejní všechny kladné položky a odpočty; celkový objem nástrojů uvedených v čl. 57 písm. ca) a nástrojů, jejichž ustanovení stanoví pobídku úvěrové instituci k jejich splacení, se rovněž zveřejní zvláště; každé takové zveřejnění údajů upřesňuje nástroje podle čl. 154 odst. 8 a 9;“.

Článek 2

Změny směrnice 2006/49/ES

Směrnice 2006/49/ES se mění takto:

- 1) V článku 12 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Původním kapitálem“ se rozumí součet písmen a) až ca) minus součet písmen i), j) a k) článku 57 směrnice 2006/48/ES.“

- 2) Článek 28 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, s výjimkou investičních podniků splňujících kritéria stanovená v čl. 20 odst. 2 nebo 3 této směrnice, sledují a řídí své velké angažovanosti v souladu s články 106 až 118 směrnice 2006/48/ES.“

- b) odstavec 3 se zrušuje.

- 3) V článku 30 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odchylně od odstavce 3 mohou příslušné orgány povolit, aby aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči uznaným investičním podnikům z třetích zemí a uznaným clearingovým střediskům a burzám podléhaly stejnému zacházení, jako je zacházení uvedené v čl. 111 odst. 1 směrnice 2006/48/ES a v čl. 106 odst. 2 písm. c) uvedené směrnice.“

- 4) Článek 31 se mění takto:

- a) v prvním pododstavci se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) angažovanost v neobchodním portfoliu daného klienta nebo skupiny klientů nepřekračuje limit stanovený v čl. 111 odst. 1 směrnice 2006/48/ES vypočtený s přihlédnutím ke kapitálu specifikovanému v uvedené směrnici, takže převýšení vzniká výlučně v obchodním portfoliu;

b) instituce splňuje dodatečný kapitálový požadavek na částky převyšující limit stanovený v čl. 111 odst. 1 směrnice 2006/48/ES; uvedený dodatečný kapitálový požadavek je vypočtený v souladu s přílohou VI této směrnice;“

- b) v prvním pododstavci se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) instituce hlásí příslušným orgánům každé tři měsíce veškeré případy, kdy došlo k překročení limitu stanoveného v čl. 111 odst. 1 směrnice 2006/48/ES během předchozích tří měsíců.“

- c) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„V souvislosti s písmenem e) se v každém případě překročení limitu hlásí částka převýšení a jméno příslušného klienta.“

- 5) V čl. 32 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány stanoví postupy, jak zabránit tomu, aby se instituce záměrně vyhýbaly dodatečným kapitálovým požadavkům, které by jinak musely splnit u angažovaností překračujících limit stanovený v čl. 111 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, jakmile tyto angažovanosti trvaly po dobu delší než deset dnů, a to tak, že dočasně převedou tyto angažovanosti na jiný podnik, ať už ve stejné skupině nebo ne, nebo podniknou umělé transakce k vyloučení angažovanosti po dobu deseti dnů a vytvoří novou angažovanost.“

- 6) V článku 35 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Na investiční podniky se vztahují jednotné formáty, četnost a data podávání zpráv podle čl. 74 odst. 2 směrnice 2006/48/ES.“

- 7) V článku 38 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Článek 42a směrnice 2006/48/ES, s výjimkou odst. 1 písm. a), se použije obdobně pro dohled nad investičními podniky, pokud investiční podniky nesplňují kritéria stanovená v čl. 20 odst. 2 a 3 nebo čl. 46 odst. 1 této směrnice.“

- 8) V čl. 45 odst. 1 se datum „31. prosince 2010“ nahrazuje datem „31. prosince 2014“.

- 9) V článku 47 se datum „31. prosince 2009“ nahrazuje datem „31. prosince 2010“ a odkaz na body 4 a 8 přílohy V směrnice 93/6/EHS odkazem na body 4 a 8 přílohy VIII.

- 10) V čl. 48 odst. 1 se datum „31. prosince 2010“ nahrazuje datem „31. prosince 2014“.

Článek 3

Změna směrnice 2007/64/ES

V čl. 1 odst. 1 směrnice 2007/64/ES se písmeno a) nahrazuje tímto:

- „a) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/48/ES, včetně jejich poboček ve smyslu čl. 4 odst. 3 uvedené směrnice, které se nacházejí ve Společenství, s hlavním sídlem ve Společenství, nebo v souladu s článkem 38 uvedené směrnice mimo Společenství;“

Článek 4**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. října 2010.

Budou tyto předpisy používat od 31. prosince 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 16. září 2009.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
C. MALMSTRÖM